

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 11
The 11th STOU National Research Conference

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและ
เจตคติต่อการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน

The Effects of Using Role - playing on Listening and Speaking English Skills Learning Achievement
and Attitudes Towards Learning of Mae Hong Son Community College Students

เอกภาวี ชัตติครุฑ (Aekbhavet Khattikroot) ¹อารีรักษ์ มีแจ้ง (Areerug Mejang)²

ศิตา เยี่ยมขันติถาวร (Sita Yiemkuntitavorn)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ และ 2) ศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 ในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 28 คน ได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) คะแนนเฉลี่ยทักษะฟัง-พูดของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) และนักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ การสอนภาษาอังกฤษ กิจกรรมบทบาทสมมุติ ทักษะฟัง-พูด เจตคติต่อการเรียน วิทยาลัยชุมชน

1 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช aekbhavet.k@gmail.com

2 รองศาสตราจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช areerugm@hotmail.com

3 รองศาสตราจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช sita_1383@hotmail.com

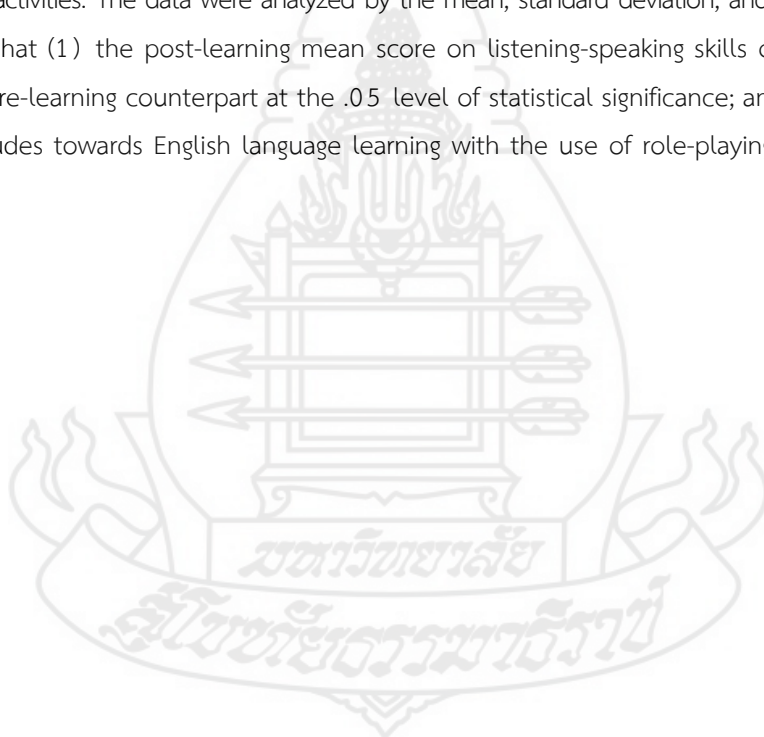

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 11

The 11th STOU National Research Conference

Abstract

The purposes of this research were to (1) compare listening-speaking skills of students before and after learning English language with the use of role-playing activities; and (2) study Mae Hong Son Community College students' attitudes towards English language learning after learning English language with the use of role-playing activities. The research sample consisted of 28 first year students of Mae Hong Son Community College who enrolled in the English for Communication 1 Course during the first semester of the academic year 2020, obtained by cluster sampling. The employed research instruments included learning management plans using role-playing activities, an English listening skill test, an English speaking skill test, and a questionnaire to assess the students' attitudes towards English language learning with the use of role-playing activities. The data were analyzed by the mean, standard deviation, and t-test. The research findings revealed that (1) the post-learning mean score on listening-speaking skills of the students was higher than their pre-learning counterpart at the .05 level of statistical significance; and (2) the students' post-learning attitudes towards English language learning with the use of role-playing activities was at a good level.

Keywords: Role-playing, Listening-speaking skills, Learning attitudes, Community college

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 11

The 11th STOU National Research Conference

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษถูกนับว่าเป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การเผยแพร่ เข้าถึงและแสวงหาความรู้ที่เป็นสากล การศึกษา การประกอบอาชีพ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การเรียนรู้และสร้างความเข้าใจทางวัฒนธรรม ซึ่งนำไปสู่การกำหนดแนวทางการพัฒนาเยาวชน นักศึกษาและบัณฑิตในอนาคต ของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาว่า สถาบันอุดมศึกษาควรสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและความเข้มข้นในการเรียนรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมของต่างประเทศ ให้แก่นักศึกษา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและเปิดโลกทัศน์สำหรับบัณฑิตในยุคโลกาภิวัตน์ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551, น. 1) ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรอนุปริญญาของวิทยาลัยชุมชน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2561 รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 ที่กำหนดให้นักศึกษามีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างพื้นฐาน และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน(หลักสูตรวิทยาลัยชุมชน, 2561, น. 5)

ในการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะที่สำคัญและต้องเรียนรู้ก่อนเป็นทักษะพื้นฐานคือทักษะการฟัง-พูด ซึ่งหากคำนึงถึงธรรมชาติของการรู้ภาษาแล้ว มนุษย์เราจะเริ่มจากการรู้ภาษาจากทักษะการฟังและการพูดก่อน โดยเริ่มจากการฟังคำหรือประโยคภาษาอังกฤษให้เข้าใจก่อนจนกระทั่งเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคนั้นๆแล้วจึงจดจำคำและประโยคเหล่านั้นเพื่อนำมาใช้ในการพูดต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอารีรักษ์ มีแจ้ง (2558, น. 20 - 21) ที่กล่าวว่าทักษะการฟังและการพูดมีความเชื่อมโยงและเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน การฟังจะทำให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลทางภาษา เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ และความรู้รอบตัวที่มีการใช้จริง ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการฟังจะถูกเก็บไว้ในสมองของผู้เรียนและเป็นแหล่งข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการพูดได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่จะเลือกใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ในการสื่อความคิดของตนเอง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าทักษะการฟัง-พูดเป็นทักษะบูรณาการที่สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา ซึ่งเริ่มต้นจากทักษะการฟังจนได้รับข้อมูลป้อนเข้าทางภาษา (Language input) ที่เพียงพอแล้วจึงพัฒนาทักษะการพูดเป็นลำดับถัดไป

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยซึ่งรับผิดชอบการสอนภาษาอังกฤษในระดับอนุปริญญาให้กับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาเช่น นักศึกษาฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ และขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาเป็นเวลานาน อีกทั้งสภาพแวดล้อมรอบตัว เช่น การประกอบอาชีพและบริบททางสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งมีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารน้อย จึงทำให้นักศึกษาหลงลืมการใช้ภาษาอังกฤษและความรู้ด้านภาษาอังกฤษที่เคยเรียนมา ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไม่อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ ประกอบกับเมื่อนักศึกษาต้องกลับมาเรียนภาษาอังกฤษอีกครั้งในระดับอนุปริญญา นักศึกษาต้องเริ่มเรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง จึงทำให้นักศึกษาส่วนมากปรับตัวในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษใหม่ไม่ได้ ส่งผลให้ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

จากสภาพปัญหาด้านทักษะการฟัง-พูด ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะดังกล่าวพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนกำหนดสถานการณ์และบทบาทสมมุติที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงโดยให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติ การใช้ภาษาตามวัตถุประสงค์

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 11

The 11th STOU National Research Conference

สถานการณ์ และบทบาทที่ได้รับทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งอารีรักษ์ มีแจ้ง (2558, น. 36) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ว่าเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงและให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติที่ได้รับตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ นอกจากนี้ Scarcella and Crookall (1990, อ้างถึงใน Haliza 2014, น. 141) ได้กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้ ผู้เรียนรู้ภาษาที่สองได้โดยช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับข้อมูลนำเข้าทางภาษา (Comprehensible input) ได้จำนวนมากโดยรับรู้ภาษาผ่านการฟังและพูดผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมบทบาทสมมติ และส่งเสริมทัศนคติ ความต้องการ และความรู้สึที่เป็นบวกในการรับรู้ภาษา และที่สำคัญการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวยังเป็นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ในแง่ของการช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาพูดในสถานการณ์ที่หลากหลายและแตกต่างกันผ่านสถานการณ์สมมติที่ผู้สอนกำหนดให้ และช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้โครงสร้างภาษา หน้าที่ของภาษา และคำศัพท์ที่จำเป็นต่อการสื่อสารในทุกสถานการณ์อย่างมีความหมายและสอดคล้องกับความเป็นจริง (Qing, 2011, p. 38) นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ยังช่วยพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาของผู้เรียน และเพิ่มแรงบันดาลใจในการเรียนภาษา (Fadilah, 2016, p. 215) Haliza (2014, p. 142) ได้กล่าวว่า การทำกิจกรรมบทบาทสมตีสันับสนุนให้ผู้เรียนได้ทดลองและริเริ่มประดิษฐ์ภาษาโดยการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการใช้ภาษาของผู้เรียน ให้ใช้ภาษาโดยปราศจากความกลัวและความเคอะเขินซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตัวเองในการภาษาและมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติผู้วิจัยพบว่า มีการนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงระดับอุดมศึกษา อาทิ พิศมิล ชื่นชม (2554, น. 56-57) ได้ทำการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ โดยใช้บทบาทสมมติกับการสอนโดยปกติ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติกับการสอนโดยปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ศันสนะ มุลทาดี (2558, น. 68-72) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รุติพงศ์ เหลืองสุวรรณ (2557, น. 46-48) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแม่อาววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแม่อาววิทยาคมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับดี และเพชรรัตน์ ผลาฤทธิ์ (2556, น. 65-68) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับค่อนข้างดี

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 11

The 11th STOU National Research Conference

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำกิจกรรมบทบาทสมมุติมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สูงขึ้นและพัฒนาเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ (และกรอบแนวคิด ถ้ามี)

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ
2. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ จำนวน 7 แผน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้รับการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ผลการประเมินพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 แผน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด

2. แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยแบบทดสอบเป็นรูปแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ โดยเนื้อหาของแบบทดสอบประกอบด้วย เรื่อง Greeting and Introducing Oneself, Asking and Giving Personal Information, Describing People, Talking about Free Time Activities, Telling Where the Place is, Asking and Giving Directions และ Asking and Giving Advice ซึ่งแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้รับการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.66 – 1.00 รวมมีข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ทั้งหมดจำนวน 20 ข้อจากนั้นนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยนำผลคะแนนจากแบบทดสอบปรนัยมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยาก (p) ทั้งนี้เกณฑ์การพิจารณาค่าความยากง่ายของข้อสอบที่ดีอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกที่ดี ควรมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป พบว่า ข้อสอบปรนัยประเภทตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากระหว่าง 0.25 -0.75 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.30 - 0.50 อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดทั้ง 20 ข้อ ทั้งนี้เมื่อหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับอยู่ที่ 0.81

3. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยแบบทดสอบแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 การสนทนาถาม-ตอบในเรื่องทั่วไป จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วยเนื้อหาในเรื่อง Greeting and Introducing Oneself, Asking and Giving Personal Information และ Talking about Free Time Activities ตอนที่ 2 การพูดตามสถานการณ์ที่กำหนด จำนวน 4 ข้อ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 11

The 11th STOU National Research Conference

จากเนื้อหาในเรื่อง Asking and Giving Advice และตอนที่ 3 การพูดบรรยายรูปภาพ จำนวน 2 รูป จากเนื้อหาในเรื่อง Describing People และ Asking and Giving Directions ซึ่งแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้รับการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่นของเกณฑ์การให้คะแนนระหว่างผู้ให้คะแนน (interrater reliability) พบว่าคะแนนที่ได้ใกล้เคียงกัน

4. แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติจำนวน 13 ข้อ ลักษณะของแบบวัดเจตคติเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จำนวน 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) โดยข้อคำถามครอบคลุมในประเด็นเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบทดสอบทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนนำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระ (t-dependent)

2. แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติหลังเรียนนำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) แล้วนำไปแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดตามของลิเคิร์ต (Likert's Method) (วรรณดี แสงประทีปทอง, 2559, น. 28) ดังนี้

- 4.51 -5.00 หมายถึง เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในระดับมากที่สุด
- 3.51- 4.50 หมายถึง เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในระดับมาก
- 2.51- 3.50 หมายถึง เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในระดับปานกลาง
- 1.51- 2.50 หมายถึง เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบนักศึกษา ก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นทำการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เวลา 10 นาที ต่อ 1 คน

2. ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ จำนวน 7 แผน ใช้เวลาสอน 18 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ตามรายละเอียดดังนี้

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Greeting and Introducing Oneself
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Asking and Giving Personal Information
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Describing People
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Talking about Free Time Activities
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Telling Where the Place is
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Asking and Giving Directions
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 Asking and Giving Advice

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 11
The 11th STOU National Research Conference

3. หลังจากจัดการสอนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง และทำการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เวลา 10 นาที ต่อ 1 คน
4. หลังจากจัดการสอนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 13 ข้อ
5. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ผลต่อไป

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนแบบทดสอบทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (คะแนนเต็ม 44 คะแนน)

การทดสอบ	n	($\bar{x}$)	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	28	19.50	4.67	22.16*	0.00
หลังเรียน	28	27.50	4.19		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีค่าเท่ากับ 19.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.67 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 27.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.19 แสดงให้เห็นว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีคะแนนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษา หลังเรียนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 2

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 11
The 11th STOU National Research Conference

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติของนักศึกษาหลังเรียน
เป็นรายประเด็น

ความรู้สึกหรือข้อคิดเห็น	คะแนนหลังเรียน		
	($\bar{x}$)	S.D.	การแปลผล
1. กิจกรรมบทบาทสมมุติช่วยพัฒนาทักษะทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	4.39	0.49	มาก
2. กิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้ลดความกังวลเกี่ยวกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	4.32	0.47	มาก
3. กิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้เกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษใน สถานการณ์ต่างๆ	4.28	0.46	มาก
4. กิจกรรมบทบาทสมมุติช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก	4.21	0.68	มาก
5. กิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้ข้าพเจ้าสามารถเลือกใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างประโยคที่เหมาะสมกับการสนทนาในสถานการณ์และบริบทต่างๆได้	4.21	0.49	มาก
6. กิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้ข้าพเจ้ารู้จักการใช้กริยาท่าทางประกอบการพูด ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม	4.21	0.63	มาก
7. กิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในการ เรียนภาษาอังกฤษ	4.39	0.56	มาก
8. กิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียน ภาษาอังกฤษ	4.35	0.48	มาก
9. กิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมาก ขึ้น	4.32	0.47	มาก
10. กิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้ข้าพเจ้ามีความกล้าแสดงออกในการพูด ภาษาอังกฤษ	4.42	0.50	มาก
11. กิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้ข้าพเจ้าสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวันได้จริง	4.17	0.47	มาก
12. กิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้ข้าพเจ้าสามารถสนทนาภาษาอังกฤษได้อย่าง คล่องแคล่ว	4.25	0.58	มาก
13. กิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้ข้าพเจ้าอยากมีส่วนร่วมในการเรียน ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.39	0.62	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.30	0.53	มาก

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 11

The 11th STOU National Research Conference

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.30 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นก็พบว่านักเรียนเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนมีประเด็นที่น่าสนใจสามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1.จากผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สามารถพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Rahimy (2012) Krebt (2017) Juvrianto (2018) และ Neupane (2019) ที่นำแนวคิดดังกล่าวไปใช้ในการสอนฟัง-พูดภาษาอังกฤษและได้ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งอาจมีสาเหตุจากกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกฝนทักษะการฟัง-พูด เป็นกิจกรรมที่มีความใกล้เคียงตัวผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและช่วยในการจดจำการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกฝนทักษะการฟัง-พูดในแต่ละขั้นตอนให้มีบริบทที่ใกล้เคียงตัวผู้เรียนมากที่สุด เช่น การออกแบบสถานการณ์ในกิจกรรมบทบาทสมมติที่กำหนดให้ผู้เรียนถามและบอกทางไปสถานที่ต่างๆ ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีอยู่จริงในจังหวัดแม่ฮ่องสอนและเป็นสถานที่ที่ผู้เรียนรู้จัก และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มีความน่าสนใจและมีกิจกรรมที่ช่วยฝึกฝนทักษะการฟัง-พูดที่หลากหลายและมีบริบทที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยผู้วิจัยใช้ขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน ดังนี้ (อารีรักษ์ มีแจ้ง, 2558, น. 34-35) ในขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนการพูด (pre-speaking stage) เป็นการเตรียมความพร้อมและสร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน โดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยค การออกเสียงคำและประโยค ความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม และระดับความเป็นทางการของบทสนทนา ซึ่งผู้สอนจะทำการทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนดูบัตรภาพคำศัพท์ แล้วทายคำศัพท์จากบัตรภาพ หรือสอบถามเกี่ยวกับคำศัพท์และสำนวนที่ผู้เรียนเคยเรียนมาก่อน จากนั้นผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างประโยคใหม่ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกคำศัพท์ที่ตรงกับสิ่งที่ผู้เรียนพบเจอในชีวิตจริง เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน แล้วจึงให้ผู้เรียนทำใบงานเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียน สำหรับขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติการพูด (while-speaking stage) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาของบทเรียน วิเคราะห์หรือตอบคำถามจากบทสนทนา ฝึกออกเสียงบทสนทนาตามซีดี วีดิทัศน์ หรือตามผู้สอน และทำกิจกรรมเพื่อฝึกความคล่องแคล่วในการสนทนาในรูปแบบต่างๆ เช่น กิจกรรมช่องว่างข้อมูล การสัมภาษณ์ และการเลือกบทสนทนาเพื่อแสดงบทบาทสมมติ โดยผู้วิจัยได้ออกแบบเนื้อหาในกิจกรรมให้มีบริบทที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่ผู้เรียนประสบมากที่สุด สุดท้ายขั้นตอนที่ 3 ขั้นหลังการพูด (post-speaking stage) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนกำหนดสถานการณ์สมมติให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนร่วมกันแต่งบทสนทนา พร้อมทั้งแสดงบทบาทสมมติ โดยผู้สอนและผู้เรียนจะร่วมกันประเมินการพูด ให้ข้อมูลป้อนกลับและสรุปเนื้อหาของบทเรียนในประเด็นต่างๆ จากการสังเกตของผู้วิจัยในขณะที่ผู้เรียนทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน พบว่าในช่วงแรกที่ผู้เรียนทำกิจกรรม ผู้เรียนรู้สึกมีความกังวลในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของตนเล็กน้อย เนื่องจากผู้เรียนรู้สึกว่าการที่ได้ทำในแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งที่แปลกใหม่ในความรู้สึกของผู้เรียนซึ่งทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่คอยมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ แต่หลังจากที่ผู้เรียนผ่านการทำกิจกรรมมาพอสมควรแล้วผู้เรียนรู้สึกเกิดความมั่นใจในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ซึ่งสังเกตได้จากการที่ผู้เรียนสามารถจับประเด็นในการฟังได้มากขึ้นและเข้าใจในเนื้อหาที่ตนได้ฟัง และในส่วนของการพูด ผู้เรียนสามารถพูดได้คล่องแคล่วและพูด

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 11

The 11th STOU National Research Conference

ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะสื่อสารมากขึ้น จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติมีกิจกรรมที่ช่วยฝึกฝนทักษะการฟัง-พูดของผู้เรียนที่หลากหลายในทุกขั้นตอน โดยเฉพาะขั้นหลังการพูด ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนแต่งบทสนทนาตามบัตรคำสั่งสถานการณ์สมมุติที่ถูกออกแบบให้มีใกล้เคียงกับความเป็นจริง มีความสอดคล้องกับบริบท ความสนใจ และสถานการณ์ที่ผู้เรียนประสบในชีวิตจริงมากที่สุด ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสามารถจดจำรูปแบบการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้จริง

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติหลังเรียนอยู่ในระดับมาก โดยอาจมีสาเหตุจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ช่วยสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนได้ทดลองใช้ภาษาที่ได้เรียนมาในบรรยากาศที่สนับสนุนการใช้ภาษา เช่นการให้ผู้เรียนได้จับคู่ทดลองแต่งบทสนทนาตามสถานการณ์สมมุติที่ได้รับและแสดงบทบาทสมมุตินั้น โดยผู้เรียนสามารถทดลองใช้ภาษาที่ได้เรียนมาอย่างเสรี ซึ่งสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาโดยปราศจากความกลัวที่จะใช้ภาษาผิด ส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น ผู้เรียนจึงมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ สอดคล้องกับ Haliza (2014) และ Souhila (2006) ได้กล่าวไว้ว่า การทำกิจกรรมบทบาทสมมุติจะสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทดลองและริเริ่มประดิษฐ์ภาษาด้วยบรรยากาศที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาของผู้เรียนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้โดยปราศจากความเคอะเขินและช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์สมมุติที่ถูกออกแบบมาให้มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่ผู้เรียนสามารถพบเจอสถานการณ์นั้นได้ในชีวิตจริง อีกทั้งยังเป็นสถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเกิดความรู้สึกร่วมในการแต่งบทสนทนาและแสดงบทบาทสมมุติตามสถานการณ์ที่ได้รับ จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ทุกครั้งที่ให้ผู้เรียนเลือกบัตรคำสั่งสถานการณ์สมมุติ ผู้เรียนจะมีความรู้สึกตื่นเต้น และกระตือรือร้นเกี่ยวกับสถานการณ์บทบาทสมมุติของแต่ละบทเรียน เนื่องจากในแต่ละบทเรียนสถานการณ์สมมุติจะมีความแตกต่างกันออกไป และผู้เรียนจะมีความรู้สึกสนุกสนานในการได้ทดลองแต่งประโยคสนทนาและแสดงบทบาทสมมุติในสถานการณ์ต่างๆ สอดคล้องกับ Ma (2018, p. 328) ที่กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมุติช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและบรรยากาศในชั้นเรียน เนื่องจากสถานการณ์ในกิจกรรมบทบาทสมมุติเป็นสถานการณ์ที่เราสามารถพบเจอได้ในชีวิตจริง ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในการปฏิบัติได้ผ่านการมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมุติ ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่และมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้สอนต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ตั้งแต่การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และการออกแบบสถานการณ์สมมุติในบัตรคำสั่งสถานการณ์สมมุติ โดยการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ต้องมีเนื้อหาที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน การเลือกคำศัพท์ วลี ประโยค และบทสนทนาที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน และในส่วนของกรอบสถานการณ์สมมุตินั้น ผู้สอนต้องกำหนดสถานการณ์สมมุติที่มีความใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่ผู้เรียนมักประสบในชีวิตจริง และเป็นสถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนเพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเกิดความรู้สึกร่วมในการแต่งบทสนทนาและการแสดงบทบาทสมมุติ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 11

The 11th STOU National Research Conference

1.2 ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมเพื่อฝึกฝนทักษะการฟัง-พูดของผู้เรียนในแต่ละชั้นตอนให้มีความหลากหลายและน่าสนใจเพื่อฝึกความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาของผู้เรียนก่อนทำกิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาเมื่อทำกิจกรรมบทบาทสมมุติมากขึ้น

1.3 ผู้สอนควรมีความยืดหยุ่นด้านเวลาในการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในแต่ละชั้นตอน ซึ่งผู้สอนควรเผื่อเวลาในการทำกิจกรรมให้ผู้เรียนตามความเหมาะสมของเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยอาจใช้เวลาเพิ่มขึ้นจากที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนมีเวลาในการฝึกฝนทักษะการฟัง-พูดอย่างค่อยเป็นค่อยไปและลดความกดดันในการทำกิจกรรม

1.4 ผู้สอนควรเสริมแรงและให้กำลังใจผู้เรียนในระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรมในแต่ละชั้นตอนตลอดการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติค่อนข้างเป็นสิ่งที่แปลกใหม่สำหรับผู้เรียนจึงอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความกังวลและรู้สึกไม่มั่นใจในการทำกิจกรรมในแต่ละชั้นตอน ดังนั้นผู้สอนควรให้กำลังใจผู้เรียนหากผู้เรียนยังไม่มั่นใจในการฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของตนเอง และควรชมเชยผู้เรียนเมื่อผู้เรียนมีทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจและความมั่นใจในการทำกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการฟัง-พูดในแต่ละชั้นตอน

1.5 ผู้สอนไม่ควรแก้ไขการใช้ภาษาเมื่อผู้เรียนใช้ภาษาผิดทันที เนื่องจากจะทำให้ผู้เรียนเสียความมั่นใจในการใช้ภาษาได้ ผู้สอนควรให้คำแนะนำและแก้ไขการใช้ภาษาของผู้เรียนหลังจากที่ผู้เรียนทำกิจกรรมเสร็จสิ้น

1.6 การศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติหลังเรียน ควรออกแบบแบบวัดเจตคติที่มีข้อคำถามปลายเปิดมากกว่าข้อคำถามปลายปิด และใช้การสัมภาษณ์ความคิดเห็นประกอบด้วย เพราะจะช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือในการศึกษาเจตคติ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเรื่องการใช้ภาษากาย (body language) และการสื่อความหมายที่ไม่ใช้คำพูดด้วยเสียง (paralanguage) กับการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติเพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). *กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2556)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิตติพงศ์ เหลืองสุวรรณ. (2558). *ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแม่อาววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

เทพรัตน์ ผลฤทธิ์. (2556). *การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี

ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่องนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา. (2559, 12 เมษายน).

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 11

The 11th STOU National Research Conference

-
- พิศพิมล ชื่นชม. (2554). ผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ โดยใช้บทบาทสมมติกับการสอนโดยปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, กรุงเทพฯ.
- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2559). การพัฒนาแบบวัดเจตคติ. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือวัดด้านเจตพิสัย และทักษะพิสัย หน่วยที่ 1-8 (พิมพ์ครั้งที่ 4, น. 1-56). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- คันสนะ มูลทาดี. (2558). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, พิษณุโลก.
- สถาบันวิทยาลัยชุมชน. (2561). หลักสูตรอนุปริญญาวิทยาลัยชุมชน หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2561สืบค้นจาก http://www.esbuy.net/_files_school/00000784_1_20180804-125633.pdf
- อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2558). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่บูรณาการทักษะการฟังและการพูด. ใน ประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 1-7 (พิมพ์ครั้งที่ 1, น. 1-51). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อุบล สรรพชัยพงษ์. (2556). ปัญหาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ. ใน ประมวลสาระชุดวิชาหลักการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และบริบททางภาษา หน่วยที่ 8-15 (พิมพ์ครั้งที่ 1, น. 1-32). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Fadilah. (2016). Teaching speaking by role-play activity. *OKARA Journal of Languages and Literature*, 2(10), 209-216.
- Haliza, H. (2014). *Research and Issues In Second and Foreign Language Teaching*. Negeri Sembilan, Malaysia: USIM Publisher.
- Juvrianto, C. J. (2018). Improving the students' speaking ability through role play method. *Indonesian Journal of English Teaching*, 8(1), 331-340.
- Krebt, D. M. (2017). The effectiveness of role play techniques in teaching speaking for EFL college students. *Journal of Language Teaching and Research*, 8(5), 863-870. doi:10.17507/jltr.0805.04
- Ma, T. (2018). The application of role-playing teaching method in college English teaching for adult education. *Advances in Intelligent Systems Research*, 163, 327-330.
- Neupane, B. (2019). Effectiveness of role play in improving speaking skill. *Journal of NELTA Gandaki*, 1, 11-18.
- Qing, X. (2011). Role play an effective approach to developing overall communicative competence. *CS canada Cross-Cultural Communication*, 7(4), 36-39.
- Rahimy, R. & Safarpour, R. (2012). The effect of using role-play on Iranian EFF learner's speaking ability. *Asian Journal of Social Sciences & Humanities*, 1(3), 50-59.
- Souhila, B. (2019). *Improving Students' Fluency through Role-Playing* (Unpublished master's thesis). Ministry of Higher Education and Scientific Research University, Egypt.